

5453 11. April 1896: 1. Beh. af Lovf. om Till. t. Privatbaneloven. (Kolb.-Grindst.-Banen.) 5454

tror jeg ikke — jeg vil naturligvis afvente den højtærede Ministers Udtalelser — at man af finansielle Hensyn fra Statens Side vil rette nogen nærværende Indvending mod denne Forlængelse. Hvad selve Egnen angaar, er det, som det maatte allerede blev omtalt af det ærede Medlem fra Rolding, en fattig og til Dels thndt befolklet Egn; men paa den anden Side er det en Egn, som efter alles Mening, der have Kendskab til Forholdene der, har en Fremtid for sig og gaar en Udvikling i Møde, som ikke nogen anden Egn her i Landet. Naar man er kendt paa Hedeegnene og ser, hvad der er opvokset af Plantager, Moseskulturer, Hedeopdyrkning o. s. v., vil enhver indrømme, at den, der har kendt Sjyllands Hedeegne for en 10—15 Aar siden, ikke vil kende dem igen, hvis han lever 30—40 Aar endnu. Der er ingen Tvivl om, at hvis ikke en eller anden Nationalulykke overgaar dem og standser Fremgangen derude, ville ganske sikkert disse Egne, der have været de slobfattigste Dele af Landet og til Dels have været mennesketomme, sikkert med Tiden blive Landets slobrigeste Egne. Men for at denne Udvikling kan gaa for sig med nogenlunde raske Skridt, og for at Landbruget i disse Egne kan blive støttet saa meget, som det har Krav paa, er det en Nødvendighed, at der bliver gjort noget mere for dem, end der til Dato er gjort, med Hensyn til Kommunikationsmidler, og dette vil man jo gøre ved at stikke en Banelinie gennem denne Egn. Og selv om Egnen endnu er en fattig Egn og til Dels thndt befolklet, ligger den dog inde med Betingelser for at blive i alt Fald paa mange Steder en ret frugtbar Egn. De store Mosestrækninger have Betingelser for at blive saa frugtbare som de bedste Egne i Landet; de Mosestrækninger, som allerede ere opdyrkede, give Afgrøder, som omtrent kunne staa Maal med de bedste Afgrøder i Vejleegnen, og af saadanne Mosestrækninger er der endnu mange hundrede Tdr. Land. Saa er der desuden andre Ting, der kan drages Nytte af; der er store udstrakte Moser, som i og for sig ikke egne sig til Agerbrug, men som kunne bruges til Tørvestøv, og Efterspørgslen efter Tørv er mere og mere stigende, men det er umuligt at saa disse store Værdier transporterede til Bjerne, hvor der er Trang til

Brændsel, naar der ikke er bedre Kommunikationsmidler ude i Sognene, og disse Tørv kunne altsaa ikke bringes paa Markedet i Bjerne. Der er endvidere i disse Egne flere Steder Granit, som mere og mere anvendes til Bygningsarbejder og navnlig til Vandbygningsarbejder; men dette Materiale er selvfølgelig tungt at transportere, og det lader sig ikke paa længere Afstande transportere pr. Akse, ved Muskelkraft. Jeg tror, som sagt, at om end denne Egn er en af Landets fattigste Egne, er det en Egn, som kan blive af stor Betydning for vort Land, naar der bliver gjort noget for dens Opkomst ved bedre Kommunikationsmidler, og Trangen er større paa denne Egn end andet Steds, fordi den ligger saa grullig affides, og Beboerne ikke kunne komme frem med de Ting, jeg nylig har nævnt. Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indstrænke mig. Her er jo ombelt et Andragende til ærede Medlemmer tillige med et Situationskort over den projekterede Linie og over den, der enten er projekteret eller allerede er udført. Man vil deraf meget let kunne danne sig en Anskuelse om de geografiske Forhold derude, og jeg skal derfor slutte med at anbefale Forslaget til det høje Tings og den højtærede Trafikministers Belvilje. Jeg udtalte ved Forelæggelsen her et Par Dage før Paaskeferien — det kom for Næsten som en Slags Undskyldning, men ogsaa som en Begrundelse af, at Forslagsstillerne den Gang kom med Forslaget; thi den Gang stod vi, som jeg nævnte, paa et Tidspunkt, da vi ikke vidste, om Rigsdagssamlingen skulde fortsættes mere end et Par Dage — at der var Sandsynlighed for, at vi muligvis skulde fortsætte efter Paaske. Denne Formodning har vist sig at være rigtig. Jeg var nemlig bange for, at det, naar vi kun et Par Dage, før Rigsdagen muligvis sluttedes, her i Tinget kom med et Forslag, som er af saa vidtgribende Betydning for vedkommende Egn, for ærede Medlemmer skulde komme til at se ud, som om, den hele Historie kun var en Parade, men det var ingenlunde vor Mening; nej, det var vor Mening og er vor Mening, at Forslaget paa denne Plan er let overskueligt, og at Folketing og Landsting, Lovgivningsmagten i det hele taget, meget let kan danne sig et Begreb om, hvilken Stilling de skal indtage